Torstai 20. tammikuuta 2022

P9_TA(2022)0007

Delegoidun säädöksen vastustaminen: Sellaisten tapausten määrittäminen, joissa henkilöllisyystietojen voidaan katsoa olevan samat tai samankaltaiset, rinnakkaishenkilöllisyyksien tunnistamiseksi asetuksen (EU) 2019/817 mukaisesti

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2022 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/817 täydentämisestä siltä osin kuin on kyse sellaisten tapausten määrittämisestä, joissa henkilöllisyystietojen voidaan katsoa olevan samat tai samankaltaiset, rinnakkaishenkilöllisyyksien tunnistamiseksi 29. syyskuuta 2021 annetusta komission delegoidusta asetuksesta (C(2021)05056 – 2021/2913(DEA))

(2022/C 336/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (C(2021)05056),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,

— ottaa huomioon kehyksen vahvistamisesta rajoja ja viisumipolitiikkaa koskevien EU:n tietojärjestelmien yhteentoimivuudelle ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 ja (EU) 2018/1861 sekä neuvoston päätösten 2004/512/EY ja 2008/633/YOS muuttamisesta 20. toukokuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/817 ([1]) ja erityisesti sen 28 artiklan 5 kohdan ja 73 artiklan 6 kohdan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 111 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,

A. ottaa huomioon, että komission delegoidun asetuksen 3 artiklassa säädetään, että tapaukset, joissa henkilöllisyystietojen voidaan katsoa olevan samankaltaiset, esitetään sen liitteessä II;

B. ottaa huomioon, että komission delegoidun asetuksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa säädetään, että ”eu-LISAn on otettava käyttöön algoritmi, jolla lasketaan EU:n eri tietojärjestelmien eri tietokentissä olevien henkilöllisyystietojen samankaltaisuus”;

C. ottaa huomioon, että komission delegoidun asetuksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa säädetään myös, että ”kyseisen algoritmin on perustuttava aiemmin vahvistettuihin samankaltaisuutta koskeviin raja-arvoihin”;

D. ottaa huomioon, että komission delegoidun asetuksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa säädetään vielä, että ”kyseisen algoritmin määrittelemiseksi eu-LISA saa apua ja neuvontaa komission, jäsenvaltioiden ja unionin virastojen asiantuntijoilta, jotka käyttävät EU:n tietojärjestelmiä ja yhteentoimivuuskomponentteja”;

E. toteaa, että asetuksen (EU) 2019/817 28 artiklan 5 kohdassa velvoitetaan komissio antamaan delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan menettelyt sellaisten tapausten määrittämiseksi, joissa henkilöllisyystietojen voidaan katsoa olevan samat tai samankaltaiset;

F. toteaa, että komission delegoidussa asetuksessa ei selvästikään vahvisteta menettelyjä sellaisten tapausten määrittämiseksi, joissa henkilöllisyystietojen voidaan katsoa olevan samankaltaiset, vaan siinä siirretään kyseiset valtuudet edelleen eu-LISAlle ja komission, jäsenvaltioiden ja unionin virastojen asiantuntijoille, jotka käyttävät EU:n tietojärjestelmiä ja yhteentoimivuuskomponentteja;

1. vastustaa komission delegoitua asetusta;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja ilmoittamaan sille, että delegoitu asetus ei voi tulla voimaan;

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

([1]) EUVL L 135, 22.5.2019, s. 27.